

Ahoj Katko,

jsi určitě překvapená, že Ti zase píšu – rozhod jsem se, že ti z té vojny musím napsat – je to už třetí dopis co s tady píšu. Až Ti to dojde tak už z ní budu venku – „na svobodě“ – a budu si zase užívat tvrdého pracovního procesu. Jak se máš Ty? Doufám, že nenasekám moc chyb. Tak abych Ti vylíčil v pár slovech jak to tady zvládáme.

V pondělí 14. 10. jsem teda nastoupil. Trochu jsem si spletl hodiny a přišel jsem trochu pozdě – ale byl jsem vřele přivítán (jako čtyřicátý). Mělo nás nastoupit 100, ale většina se vůbec nedostavila – nastoupilo nás teda jen 43! Po seznámení s programem nás napadla jen jedna věc – že je to nějaký dusný. Ale nakonec to celkem šlo. V úterý jsme měli střeleckou přípravu – rozebírání a dávání dohromady samopalů. Probíhalo to celkem dobře – když jsem se zeptal našeho poručíka jak se to tam strká (taky záložák) tak si s tím chvíli hrál a pak mně to vrátil abych na to přišel sám. Odpoledne jsme měli topografii. Vyvezli nás na nejvyšší místo u Chrudimi tam nám dali mapy a buzoly, abysme určovali azimut. Byl s námi i náš velitel útvaru plukovník Hajduk – ten s náma chtěl chodit všude. Probíhalo to asi tak, že kdykoli se k nám Hajduk přiblížil, pilně jsme studovali mapy a natáčeli buzoly a poručík četl z příručky. – jakmile se však vzdálil nastal diskusní kroužek o všem možným.

Ve středu jsme měli přezkoušení z tělesné přípravy. Probíhalo to asi tak, že se poručík nás jenom ptal kolik uděláme za minutu sedů a lehů a kliků a zapsal to, já sem pak šel hlídat až půjde plukovník – to mě poslal poručík. Na běh tam už byl, tak běhat jsme už museli. Já sem to nějak moc žral – chtěl jsem být nejlepší – tak mě taky nejmíc potom bolely nohy. Pak jsme šli na cvičiště a tam jsme se učili sestavovat nálože a odpalovat je. Jedna nevybouchla a tak půl hodiny se čekalo jestli ještě nevybouchne – nevybouchla. Pyrotechnika jsme neměli tak se plukovník obětoval, šel tam, přiložil ještě jednu nálož a odpálil ji. Málem jsme nedostali oběd kvůli tomu jak jsme tam byli dlouho.

Čtvrtek byl trochu dusnější. Jeli jsme voj. autobusem do Orlických hor. Vyvezli nás na Deštné a stama jsme šli do Záhoří – nepřímo. Byli tam docela táhlá a prudká stoupání. Hned na prvním rozcestí začalo pršet a byla docela hustá mlha. Já jsem to zase nějak moc žral. Chodil jsem v první trojici – šli jsme tak rychle, že nám nikdo nestačil. Na poslední křižovatce se nás sešlo osm – ostatní i s plukovníkem byli vzadu. Byl s námi i poručík a ten rozhodl, že půjdeme dál sami. Záhoří bylo asi 4,5 kilometru daleko. Byli tam dvě cesty a my se rozhodli tou špatnou. Ukazatel byl špatně čitelný a ležel k tomu ke všemu na zemi. Samozřejmě, že na nás museli všichni čekat asi hodinu – s tím že jsme tam měli být první. Na poručíka s jedním záložákem jsme museli čekat ještě o půl hodiny déle, protože jsme jim utekli. Udržovali jsme totiž po celou cestu hodně vysoké tempo. Zmokli jsme asi 5x, takže jsme byli promočení fest a ušli jsme asi o 8 km víc než ostatní – celkem asi 25 km. Plukovníkovi se to náramně líbilo tak to bylo dobrý. V baráku jsem ani pomalu nemohl vylezt do schodů jak mně boleli nohy.

V pátek jsme měli jít na cvičiště stavět nějaké chatrče, štěstí, že se nikam nešlo – asi by tam šel plukovník sám.

V pondělí jsme měli střelby. Šlo to celkem dobře – skoro nikdo nic netrefil. Ani ti dva poručíci co s námi byli si ani neškrtli. Teda ani já. To se mně snad ještě nestalo.

V úterý jsme jeli k Moravské Třebové a cestou jsme zakreslovali mosty a měřili. Dnes jsme je překreslovali a vypočítávali kolik je potřeba trhaviny na jejich zničení. Včera jsme pěkně vymrzli, foukal studený vítr a my jeli na vejtrase. V pátek budeme končit tak to budeme mít za sebou. To je jenom zkrácený, dalo by se toho napsat víc, třeba se někdy potkáme a popovídáme si. Už je půl jedenáctý a já musím ve 4,00 vstávat. Musíš mně prominout odstrašující kvalitu mého pravopisu. Pozdravuj všechny Berouňany – a měj se teda. Zdar Honza

Ahoj Bělo,

raději Ti píše hned dnes i když jsi telefonovala, protože ráno jdu k panu doktorovi Švecovi, a tak zrovna vezmu dopis. Jinak bych dopis určitě odkládala na neurčito.

A tak píše, pračka pere, otec Aleš sedí u televize, Jana přišla z vycházky – byla s kamarádkou, Alešek šel s Evou prý stavět sněhuláka. Fanda přijede zítra z Brna. Babička u nás byla odpoledne a Jana se s ní stačila pohádat. Já jsem neříkala nic. Ohledně Oty nebudu komentovat.

Sněhu je u nás málo, v Jeseníkách si ho děcka užívají určitě víc. Babička už by chtěla aby bylo jaro, aby nemusela topit. Jo, a půlka „naší“ zahrady už je prodaná. Koupili ji mladí manželé z Jižních Svahů. Mají dvě děti. On – se byl na zahradu podívat – má bratrance projektantem. Za zahradu dali přes půl milionu 1000 Kč za m². Má to asi 570 m². Babička ani Aleš moc rádi nejsou, ale já ano, ale to prodávala od Alešovyho bratrance dcera Dana – a staví zase oni barák v Lukovečku v zahradě svých rodičů. Já jsem tak ráda, že to někdo koupil – bylo tu asi 10 zájemců a Aleš jim to tak vysvětlil a poinformoval, že měli po náladě. Loni jsem tam ještě musela poséct kopřivy a měla jsem jenom práci navíc. Babička si vždycky (skoro vždycky) stoupla do dveří a volala nech to – Aleš to poseče! Na svatýho DINDY. Jako vždycky...

V Hodoníně mu zjistili vřed na dvanáctníku a záda ho stejně bolí dál. Ale když se chytlá kuna do zátvoru na zahradě, tak tam vyběhl ve sněhu záda nezáda a to bylo ještě před „Hodonínem“. No, ale já na tom nejsu ani o nic lepší. Taky si o mně myslí co chtěou ohledně nemoci. Tak nesudme a nebudeme souzeni. Chcu babičce pomoci jak to půjde. Teď nám dala 500 na nákup a Janě 100 Kč. Když člověk drží jazyk za zubama je to lepší než jazykem

mlet nadarmo. Bělo, moc mě toho nenapadá. Navíc Jana se baví s Alešem (st.) v obýváku a televize je moc slyšet. Musela bych jít do ložnice a tam nemám psací stůl. No to je konec – Aleš vykládá Janě o pořadu „SAUNA“ na téma lékaři a pacienti. Prý jedna paní říká doktorovi – jestli by se noha neměla zrentgenovat? (Ona se sekla a doktor jí to zašival.) A doktor jí prý říkal: proč chybí vám kus sekery? To je outěcha.

Měj se hezky a v pátek v 10,00 si vzpomeň! Tereza

Ahoj Zuzko, doufám, že vše s příchodem nového školního roku zvládáte dobře. Tak rada bych viděla vás dětský pokojík a přišla k vám na návštěvu, no snad někdy..... Ted v sobotu 28.9. se kona výlet se sokolem tak ti posílám dokaz dole v lailu. Tento týden mám děti doma neboť Mates kasle a dávám mu kapky a taky má rymu a myslím, že by ve školce nesmrkal, ale myslím, že ostatní rodiče by takto „nemocné“ děti dali do školky..... takže doma vše vážně a děti docela zklolí a tak mám depku a jsem s nervama v kyblu, je to opravdu naručné..... často si na tebe vzpomenu.

Budu končit tak všechny pozdravuj a mejt se hezky. Pokud máš dnes večer čas tak se divej na Ct2 od 21h na Downtovn, je to úžasný britský serial kde se lidé nadherne chovají a jsou tam krásné interiéry a kostýmy..... já na to koukám a už beží třetí řada, viděla jsem obe předchozí a je to vždy zážitek.

papa Pavla

Ahoj vespolek, měl bych malou prosbičku. Nechal jsem se uvrtnat (nekonformním botanikem Jirkou Sádlem) do lehce žertovné retro oslavy MDŽ (pro mladší a nepamětníky, ta zkratka znamená Mezinárodní den žen). Měli bychom tam coby duo „Rudý červánek“ něco zazpívat. Proto bych Vás prosil, zda někdo nemáte jednak texty a nápěvy vhodných písní k oslavě našich socialistických žen a matek a druhak vhodné součásti oděvu evokující období reálného socialismu, k laskavému zapůjčení. Svazáčkou kravatu a modrou košili mám. Celé to „šou“ se bude odehrávat v pátek 8.3. v restauraci satalického sportovního areálu ve 20 hodin. Kdyby jste tedy něčím mohli přispět ke zdaru akce, prosím přineste to dnes večer na sbor.

Díky a nazpívanou večer.

Jirka

PS.: Bojím se jen , že po té ostudě bude navždy poškozeno moje dobré jméno starousedlého Sataláka. Copak Sádlo, to je náplava, ten na tu pověst nemusí tolik dbát.... :o)

Hana 11. 10. 2014 10:44 (!) Reagovat 32 👍👍👍2

Proč ????

Může mi někdo vysvětlit, PROČ se mi vůbec ani jednou nezveřejnily mé příspěvky? Nepíši nic hanlivého, ano nepoužívám vulgární slova, jen se zamýšlím nad faktami této nevděčné rodiny. Proč nemohu ani reagovat na příspěvky ostatních diskutujících? V ČEM JSEM PORUŠILA PRAVIDLA?

Lída 11. 10. 2014 10:16 (!) Reagovat 52 👍👍👍2

Už bylo na čase vysvětlit Saše, to, co jí vysvětlila paní doktorka... A to, že pečovatelky jí chtějí pomáhat, že tam nejsou kvůli sobě, a že když se jí jejich služba nelíbí, tak by se na ni mohl každý časem zvsoka vy...A bylo by to tak správné, aby se panenka uklidnila s tím chováním! Ovšem ona to bere jako vyhrožování, když jí řeknou, že tam chodit nebudou. Zatímco ona si myslí, že je může buzerovat, oni podle ní nesmí ani ceknout! Takže se madam snad trochu zklidní!

Zuzana 11. 10. 2014 09:17 (!) Reagovat 62 👍👍👍6

Myslím, že mě zase smažou, ale

když si člověk uvědomí, že se na těžce nemocné děti musí sbírat víčka od pet flašek, aby pro ně státní mašinerie hnula prstem. A tady si 43 letá babička vydupala peníze za to, že vlastní dceři pomůže s dětmi. Takové rodině slušný člověk fandit snad ani nemůže. To není závist, to je zhnusení.

skrýt reakce

Lea 11. 10. 2014 10:03 Reagovat 31 👍👍👍3

Moje slova, moje řeč, dobře jste to napsala a zdejší zastánkyně si myslím jsou stejné a tenhle sociální systém zřejmě taky zneužívají a okrádají, to je pak jasné, že musí nasazovat na ty, kterým se to nelíbí! To je jasné, že poctivě vydělávajícího člověka, který měsíc co měsíc přispívá do státní kasy nemalou částkou, aby se pak přispívalo na **** to šťve a raději by slyšel, že se lidé nemusí po odvysílané reportáži v televizi skládat na postižené a nemocné děti, na které stát kálí! A věty typu, že rodině Kinovým někdo něco závidí jsou směšné a už trapné! Ano možná závidím tu drzost, kterou mají v krvi a na kterou slušný člověk nemá hroší kůži!

Příspěvek byl upraven redakcí kvůli porušení pravidel diskuse

real 11. 10. 2014 08:46 (!) Reagovat 18 👍👍👍1

Proč

smím vložit pouze jeden příspěvek? Ostatní čtenáři zareagovali na mé starší příspěvky, ráda bych všem odpověděla, ale díky vašemu opatření vypadám velice neslušně. :-)

Anička 22. února 2014 v 21:51

Do Budapešti se už chystám víc než rok. Bohužel jsem zatím nenašla nikoho, kdo by jel se mnou. Strašně ráda bych zkusila ty místní lázně.. Snad se mi brzy poštěstí, svým článkem jsi mě hodně navnadila 😊

Čerf 23. února 2014 v 15:05

Zažil jsem Budapešť nečekaně tropičkou a byla to docela síla. A pokud jde o peníze, pobaveně jsem zjistil, že v Budapešti jsem poprvé v životě platil za WC bankovkou a bylo to akorát 😊.

Michaela 31. března 2014 v 23:50

ahoj, díky moc za článek, jen mi nefunguje proklik z odkazu ... „tři, respektive čtyři jsem opět vypisovala v článku.“ z části – Kde se najíst? / Co ochutnat? A nás jídlo hodně zajímá, obzvláště pak to dobré, 😊 můžeš mi poslat odkaz na stránky nebo tento kus doplnit, případně poslat na mejl? budu ti moc vděčná 😊 díky předem. M.

cheap1. června 2014 v 3:10

Hello!

Rowan 8. června 2014 v 22:18

Promin, někde se vloudila chyba, článek je k nalezení tady: <http://budapest.blog.cz/1303/dobre-levne-madarsky>

Katka 30. října 2014 v 11:49

Ahoj, v úterý 28.10.2014 jsme si s manželem zajeli do Budapeště a tvůj článek byl pro nás něco jako odrazový můstek 😊.. mohli jsme si díky tomu udělat obrázek co čekat.

Sice jsme neměli moc času a strávili tam jen necelý den, takže jsme si udělali jen malé kolečko v centru. Ale rozhodně se do Budapeště ještě vrátíme a projdeme i další místa 😊.

Jako stěžejní bod jsme si určili Deák Ferenc tér, kde se podle nás toho dělo nejvíce. Předně je to stanice metra, kde se protínají všechny tři trasy. U jednoho východu z metra je tržnice. Na druhou stranu MC Donalds, kde si můžeš odskočit na záchod (neplatí se tam) a přes cestu je na nám. Erzsébet velké ruské kolo, které vás za cenu 2400 HUF třikrát vezme do výšky a můžete si město prohlédnout z jiné perspektivy. Pak jsme se prošli po nábřeží směrem k mostu Széchenyi Lánchíd, kde jsme se stočili do prava směrem k bazilice svatého Štěpána (Szent István Bazilika), je tam i možnost vyjít nahoru a rozhlédnout se do okolí. Cestou jsme se v Nádor utca stavili na kávě v retro baru Terv Eszpresszó Presszó – vynikající káva, a manžel si dal kuře na paprice s haluškami a zakysanou smetanou. Chuťově to bylo výborné, cena až tak příjemná nebyla (1990 HUF), ale i tak jsme byli celkově moc spokojeni. Kdo nechce za jídlo moc utrácet, může si dát bagetu o dvě ulice dál v bistru na SAS utca a na rohu Bajcsy-Zsilinszky út a Andrassy út je stánek (8 – 21), kde opravdu velký trdelník (kürtőskalács) mají za 290 HUF (1 €) a můžete si vybrat z pěti příchutí 😊. Než jsme dojedli, došli jsme zpět na Deák Ference tér, koupili jízdenky (1ks vyjde na 350 HUF, ale při koupi 10ks je cena 3000 HUF, ten kdo se zdrží delší dobu, určitě se mu vyplatí celodenní) a projeli se doporučeným žlutým metrem 😊. Nebudu popisovat co uvidíte, to zkrátka musíte „zažít“ .. 😊. Akorát jsme nejeli až na konečnou na Mexikói út, ale vystoupili jsme na zastávce Széchenyi fürdő, kde jsme se prošli parkem směrem k Millenniumi emlékmű na Hősök tere. Celý park a jeho okolí rozhodně stojí za to projít. Jsou tam i stánky, kde si můžete koupit poměrně lacino nějaký ten suvenýr; kdo má čas, může si zajít do ZOO a v zimě je na Városligeti Műjégpálya možnost ledního bruslení. Kdo nechce utrácet za mapu, tak ve stanici metra je info stánek a tam si můžete vzít tzv. cyklomapu zdarma, na které je vyznačeno centrum, zastávky metra a dá se podle ní docela dobře orientovat 😊.

Přeji všem, aby se mu cesta po Budapešti líbila, my jsme si výlet výborně užili a příště si rozhodně uděláme víc času 😊. Katka

Katka 30. října 2014 v 13:16

(1)

D: Ahoj, nevis, co mají děti za ukol?

H: Matika ucebnice str. 35, cv. 4, do domaciho. Dobrou noc.

D: Diky, dobrou.☺

(2)

M: Nechces jit na tu vystavu?

L: Jsem na horach.

(3)

L: Jeste kup sirky.

J: Jo.

L: A ryzi.

J: Uz jsem u pokladny.☺

(4)

L: Jak to vidis s tim kinem? :-)

V: Vidim to dobre. Sorry, zapomenul jsem to potvrdit. Proc klepu na dveře, když nekomu otevřím? Jsem dnes nejaký roztržitý. ☺ Ahoj V.

L: Napis kdy a kde.

V: Nekde na metru?

L: Marta pojedje z Budejovicke.

V: OK, v Po budu v 18 na Bu cekat Te a M. :-))) V.

(5)

B: nechces jit do kina?

M: Jasne a rada. z se tesim. M.

B: A jak se mas?

M: OK, prestoze jsem na dovolen, travim ji na Horach. Domluvime se mailem – vyperu, povestim a klusu tam Tak zatím pa. M. Jupii!!!! A vratim Ti ty banany Opile...

B: Tesim se.

M: tak jdu z KH a mam toho po krk... nejak se mi ten DEF vymkl. A nevypada to, ze bude zrovna lip... M.

B: Dej vedet.

M: Tak ma Baro trosku problemy, ja to nestiham. Radeji si najdi mensiho silence. Kybych to stihala, tak dorazim sama, ale nechci te trapit. Promin, je mi to lito.

B: To snad ne.

M: jooo fakt sorry ...

B: Mej se rada, nepracuj tolik.

M: Hm. mohu pujcit k nahlednuti muj diar. Docela k placi...docela se mi zda, ze se flakam. Rozhodne mam stale co delat. A je zima . Achj jo.... Pa. M.

(6)

L: Kde jste?

S: JA NA HRADGANSKE CEKAJE NA J&H, TITO NEVIM KDE... SITUACE NEJASNA AZ MLHAVA

L: Je tu i Mila.

S: JA VIM UZ TADY TVRDNU PUL HODINY, TEDA MRZNU, ALE ZABIT JE NA DALKU NEMUZU!

L: No pockame.

S: TAK UZ JSME V AUTE ALE VEZEME JESTE JANU NA PROSEK TAKZE ZA 30 MINUT SEDIME NA KANAPI

Na dětském hřišti

Dětské hřiště, co si budeme vykládat, to je takový kotlík emocí, které tam vrátky na kličku natečou, smíchají se a zase odtečou. Hraní na hřišti (díkybohu) každý den skončí a tak je možné začít druhý znovu. Někdy se sejdou senzační rodiče, někdy je to utrpení boží, ostatně posuďte sami...

Nedaleko nás se nachází Kamýcký les a v něm lesní hřiště. Na léto ideální varianta, protože je v chládku, ať je sídliště rozpařené sebevíce, je tam vždy tak o osm stupňů méně, no nekupte to. Já se obvykle od Františka na hřišti nehnu nakrok, ostatně jeho tahání za ruku nelze ignorovat, ale jednou, než jsem se otočila, se vydal k jedné malé holčičce a strčil do ní. Holka upadla a začala řvát jak najatá. František odkráčel a já si vyslechla, že si mám toho kluka hlídat, když je takový zlobivý, -od matky, která tam kafrala s jinou a s holčičkou si vůbec nehrála. Asi dvakrát jsem to obřečela a na takové matky si dávám pěkný pozor...

Za asi zatím nejhorší zážitek si můžu tak trochu sama a vlastně si ani moc netýká dětí... Nedaleko za domem máme takové malé pěkné oplocené hřiště, dá se tam dojít během pěti minut, takže jsme tam s Františkem docela často. A docela často je tam taková paní, co má na hlídání jednoho nebo dva vietnamské chlapečky, svoji asi rok a půl starou holčičku a sem tam ještě nějakého staršího kluka, patrně syna. Že je na ty vietnamské kluky sprostá a hrubá - OK, to úplně není můj byznys, ale když tomu jednomu nedávno flákla jednu

po hlavě, protože trochu zlobil Františka, tak mi vyhrkly slzy z očí, ani jsem nevěděla jak. Že madam ma hřišti kouřila elektronické cigarety, budiž, každý máme svoje neřesti, ale přiznávám se vám, že když tam nedávno nepokrytě hulila cigára dlouhá jak týden před výplatou a vedle ní seděl pes se srstí dlouhou jak ty cigára, tak jsem nakonec naprosto zpruzelá odešla. Hlavně proto, že jsem se zlobila na sebe, že jsem jí nic neřekla a to tam s tím čoklem nebyla poprvé... Příště musím být asertivnější...

Samozřejmě když se na hřišti potkáme s těmi dvěma prima maminkami, co mají každá jednoho Vojtu a jedna k nim má ještě Honzu, tak je to pohoda na celé dopoledne, nebo když se tam objeví paní, co je její manžel kolega mého manžela, tak je to etuda pro dvě až tři normální matky a kluky, co se sem tam bouchnou po hlavě, ale nakonec spolu jezdí na skluzavce jako širóni, honí se a smějou se, když někdo spadne. To si myslím tak nějak vnitřně odpočineme všechny a je to paráda. Doufám, že takových dní bude více a že ani nadcházející podzim/zima neudělá hřišťovému řádění přítrž...

(<http://brouckoviny.wordpress.com>)